

Archeologie, ballet, klassieke muziek: ook allemaal fout!

Posted on 23 juli 2022 by Paul Verburgt

Wie woke is, kan niet rustig gaan slapen. Er valt nog zoveel te veroordelen, te verbieden en recht te zetten.

Zo bedacht recent een Amerikaanse wetenschapper – uiteraard een wetenschapper, want het hoger onderwijs is de biotoop van de *wokianen* – dat ook de archeologie moet afstappen van het binaire onderscheid man – vrouw.

Als je bijvoorbeeld bij het skelet van een 9000 jaar oude Peruviaanse jager staat, kun je namelijk niet zeggen of het een man of een vrouw is. Want – komt 'ie – je weet niet hoe de betrokkene zich identificeerde!

Dan kan er wel een bijl naast liggen, maar wie zegt dat ie niet liever een zuigfles (bij wijze van spreken) had willen meenemen naar het hier/daarnamaals?

Bovendien, de tweedeling man – vrouw is door de christenen bedacht en bij het koloniseren van de wereld aan alles en iedereen opgedrongen.

Moeten we nog meer zeggen?

Nee, deze wetenschapper is *woke*-technisch raszuiver.

Ondertussen woekert deze nieuwe kijk op dode mensen voort. Er is een academische beweging om ook in de forensische pathologie het onderscheid man – vrouw te laten vallen. Voor je het weet mis je bij een moordslachtoffer dat hij/zij/die in transitie was ...

Ballet is ook foei.

Weer moeten we in het hoger onderwijs zijn, nu in het Engelse Leeds. Daar vinden ze dat ballet wit en elitair is en dat ballet de Europese lichaamsvormen (?) idealiseert en de rollen verdeelt langs binaire geslachtslijnen, mannen en vrouwen dus.

Bovendien worden kinderen uitgesloten die niet wit zijn. Dat zit zo: om een goede balletdanser of -danseres te worden moet je al heel jong op les. Dat is voor arme gekleurde kindertjes financieel niet haalbaar en dus discriminerend. U gelieve even te negeren dat die kindertjes dus wel op ballet willen, wat de *wokeianen* eigenlijk tegennatuurlijk vinden, maar een ideologische kniesoor die daarop let. En of u ook niet wilt zeggen dat er arme witte kindertjes zijn.

Daarom heeft de directie van de *Northern School for Contemporary Dance* – over dit instituut hebben we het – besloten ballet uit de toelatingsprocedure van de school te schrappen. Je kunt er nog wel ballet studeren, maar of je aanleg en al de nodige techniek hebt hoeft je niet vooraf te bewijzen. Dat komt kennelijk later wel.

Het is *woke*-kundig om door een ringetje te halen, maar de werkelijkheid lijkt weerbarstiger. Of opportunistischer.

Dekoloniseren op de Bühne

De NSCD is een klein instituut dat er zeer strenge audities op nahoudt. Twee op de drie gegadigden wordt afgewezen. Het motief zal wel kwaliteit zijn, maar de prijs is dat zo'n school altijd in geldnood zit. Dan helpt het wel als de kraan met studenten wat verder open kan worden gezet, met politiek-correcte motieven welteverstaan.

De dubbelzinnigheid neemt nog wat toe als je naar de foto's kijkt van directie en personeel van de school. Van de 66 personen zijn er – we ronden naar boven af – acht van kleur. Goh, dat komt ons bekend voor.

Hoe het ook zij, de studenten die een balletcarrière nastreven, worden met dit *woke* beleid niet geholpen. De loopbaan van een professionele balletdanser(es) reikt doorgaans niet veel verder dan de 35-jarige leeftijd, omdat het fysiek heel zwaar is. Alles wat je in de aanloop naar die carrière ervan afsnoept, gaat ten koste van die carrière, als het er überhaupt al van komt.

Dekoloniseren voor de bühne, ook dat is kunst.

Een eindje verderop, op de universiteiten van Cambridge en Oxford, staat de hele Europese klassieke muziek onder *woke* druk. Met name 'muziek uit de slavenperiode' wordt verguisd als een uiting van kolonialisme. Sommigen hebben zo'n afkeer van deze klassieke muziek, dat ze de hele westerse muzieknotatie willen afschaffen. Dat is zoiets als het verbieden van Engels.

Het kost weinig moeite om in opera's van een componist als Mozart stereotypen aan te wijzen die we nu discriminerend vinden. Ook bij de *alla turca*-stijl en bij allerhande marsmuziek kun je 'moderne' kanttekeningen maken. Net zoals – maar daar hoor je de *wokeianen* niet over – de evident antisemitische passages in de Mattheus Passion van Bach.

Ze reflecteren de geest van die tijd, zonder er een nauwkeurige weergave van te zijn. Componisten zijn kind van hun tijd en ontstijgen die zo goed als nooit.

Even voor de hand liggend is dat die componisten in overgrote meerderheid 'wit' zijn: zo zag het Europese continent er toentertijd uit.

Cantates koloniaal?

Waarom deze opwinding? Er is nergens een formele verplichting om alleen muziekonderwijs in de klassieke Europese traditie te geven. Evenmin is er sprake van een soort culturele dominantie: klassieke muziek maakt maar een schamel onderdeel van het gehele muziekonderwijs uit, rond de 20%.

Bovendien moet je wel erg veel context van de bekritiseerde muziek afschrapen om

er een koloniaal vliesje onder te ontwaren, als het er al op zit. Hoe kom je op het idee om de strijkkwartetten van Beethoven of de cantates van Bach met kolonialisme te associëren?

Mozart, Bach, Beethoven, witte mannen in een tijd dat Europese landen (niet eens hún landen) in de slavenhandel zaten. Foute tijd, foute muziek. Veel dieper gaat de woke muziekkritiek kennelijk niet.

Ondertussen moet u vergeten dat de bij *wokianen* zo geliefde popmuziek, die zij van zwarte oorsprong achten, zucht onder de hegemonie van de Amerikaanse cultuur en een paar muziekbedrijven die de markt beheersen.

Over een paar eeuwen zullen de nieuwe *wokianen* niet begrijpen dat wij ons aan dit schandelijke kolonialisme hebben bezondigd.

Wynia's Week brengt iedere woensdag en zaterdag verrassend nieuws en verrijkende inzichten. De donateurs maken dat mogelijk. Mogen we u ook noteren? Dat kan [**HIER**](#). Hartelijk dank!